

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: BA-2S/151/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1020200891
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivana Rudinská
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2024:1020200891.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivany Rudinskej a členov senátu JUDr. Róberta Jakubáča, PhD. a JUDr. Lucie Kúdelčíkovej v právnej veci žalobcu: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXXX/X, XXX XX E., proti žalovanému: Správa štátnych hmotných rezerv Slovenskej republiky, so sídlom Pražská 29, 812 63 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo SŠHR-2020/00577-001-PRED zo dňa 26.05.2020, takto

rozhodol:

I. Správny súd **z r u š u j e** rozhodnutie žalovaného číslo SŠHR-2020/00577-001-PRED zo dňa 26.05.2020 a vec **v r a c i a** žalovanému na ďalšie konanie.

II. Správny súd žalobcovi **p r i z n á v a** voči žalovanému právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e:

I.
Priebeh administratívneho konania

1. Dňa 24.03.2020 bola žalovanému ako povinnej osobe doručená žiadosť žalobcu o sprístupnenie jedenástich informácií. O tejto žiadosti rozhodla kancelária predsedu Správy štátnych hmotných rezerv Slovenskej republiky (ďalej aj len „prvostupňový orgán“) rozhodnutím č. SŠHR-2020/01268 zo dňa 17.04.2020 (ďalej aj len „prvostupňové rozhodnutie“) tak, že jej sčasti vyhovel. V odôvodnení prvostupňový orgán uviedol, že v súlade so žiadosťou žalobcu mu požadované informácie sprístupnil okrem osobných údajov členov výberovej komisie na pozíciu riaditeľa odboru legislatívno-právneho, na ktorú bola prijatá Mgr. Gabriella Komjáthy. Dôvodom nesprístupnenia informácií mala byť absencia súhlasu dotknutých osôb (bývalých zamestnancov) so zverejnením informácií o ich súkromí alebo ich osobných údajov a tiež skutočnosť, že povinnosť sprístupniť takýto druh informácií mu nevyplýva zo žiadneho osobitného predpisu. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca rozklad.

2. Predseda Správy štátnych hmotných rezerv Slovenskej republiky (ďalej aj len „žalovaný“) rozhodnutím číslo SŠHR-2020/00577-001-PRED zo dňa 26.05.2020 (ďalej aj len „napadnuté rozhodnutie“) zamietol rozklad žalobcu a prvostupňové rozhodnutie zmenil nasledovne:

„Podľa ustanovenia § 9 ods. 2 a 3 zákona o slobode informácií žiadosti o sprístupnenie informácií účastníka konania A. B. C., D. X, E. XXX XX, doručený elektronickou poštou dňa 24.03.2020, zaevidovanej dňa 24.03.2020, v rozsahu

- uviesť, či byt číslo 3 F. 11. podlaží bytového domu na ulici G. H. I. XX J. E. a ktorý na základe zmluvy o prevode správy nehnuteľného majetku štátu č. OU-BA-MPO-2014/03319/HAR je (bol) v správe povinnej osoby, je (bol) využívaný povinnou osobou na služobné účely a ak áno, uviesť

obdobie, počas ktorého tak bolo a uviesť pracovnú pozíciu všetkých zamestnancov povinnej osoby, ktorý (pozn. správneho súdu: správne malo byť „ktorí“) uvedenú nehnuteľnosť využívali na služobné účely a sprístupniť všetky zmluvy o nájme, ak boli povinnou osobou vo vzťahu k uvedenej nehnuteľnosti uzatvorené anonymizovaním osobných údajov, vyhovuje,

- uviesť, či v byte číslo 3 na 11. podlaží bytového domu na ulici G. H. I. XX J. E. a ktorý na základe zmluvy o prevode správy nehnuteľného majetku štátu č. OU-BA-MPO-2014/03319/HAR je (bol) v správe povinnej osoby, bola počas správy uvedenej nehnuteľnosti povinnou osobou, vykonaná rekonštrukcia nehnuteľnosti ako je napríklad výmena okien bytu, výmena podláh v byte, výmena sanity v byte, stierky v byte, maľby v byte, nákup bytového zariadenia a ak áno, uviesť výšku všetkých nákladov vynaložených na takúto rekonštrukciu a uviesť výšku nákladov na nákup bytového zariadenia a súčasne uviesť spôsob a výber dodávateľov povinnou osobou na vykonanie takejto rekonštrukcie a sprístupniť všetky zmluvy o dielo a doklady o úhradách súvisiacich s takouto rekonštrukciou a nákupom bytového zariadenia vynaložených k uvedenej nehnuteľnosti, vyhovuje,

- uviesť, či vyššie uvedená nehnuteľnosť bola osobne využívaná bývalým riaditeľom Správy štátnych hmotných rezerv Slovenskej republiky Kajetánom Kičúrom, vyhovuje,

- uviesť označením pracovnej pozície zamestnancov povinnej osoby, ktorí mali za povinnú osobu umožnený fyzický prístup do vyššie uvedenej nehnuteľnosti, vyhovuje,

- uviesť obdobie v rozsahu deň, mesiac, rok a v ktorom povinná osoba vykonávala za Slovenskú republiku správu vyššie uvedenej nehnuteľnosti, vyhovuje,

- uviesť v súhrne celkovú sumu nákladov k 31.12.2019, ktoré vznikli štátu a povinnej osobe počas správy vyššie uvedenej nehnuteľnosti, vyhovuje,

- uviesť pracovnú pozíciu všetkých zamestnancov, ktorí sa za povinnú osobu osobne zúčastnili verejných súdnych pojednávaní v právnej veci o vydanie dedičstva vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 16C 246/2013, vyhovuje,

- uviesť, či povinná osoba resp. jej jednotliví zamestnanci osobne, telefonicky alebo elektronicky komunikovali s osobou K. L. F. mimo konania verejných súdnych pojednávaní v právnej veci o vydanie dedičstva vedenej na Okresnom súde Bratislava I. pod sp. zn. 16C 246/2013 a ak áno, sprístupniť uvedenú komunikáciu, vyhovuje,

- uviesť dátum výberového konania na pozíciu riaditeľ odboru legislatívno-právneho povinnej osoby a na ktorú bola prijatá K. M. N., sprístupniť zápisnicu z tohto výberového konania a sprístupniť mená a priezviská členov výberovej komisie z uvedeného konania, vyhovuje sčasti,

- uviesť, akým spôsobom bola členmi výberovej komisie overovaná odborná spôsobilosť K. M. N. v rámci výberového konania na pracovnú pozíciu riaditeľ odboru legislatívno-právneho povinnej osoby, vyhovuje,

- uviesť mesačnú mzdu (plat) pracovnej pozície: riaditeľ odboru legislatívno-právneho povinnej osoby, vyhovuje.“

V odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaný ohľadom nesprístupnenia informácií v rozsahu meno a priezvisko člena výberovej komisie na pozíciu riaditeľ odboru legislatívno-právneho povinnej osoby, na ktorú bola prijatá Mgr. Gabriella Komjáthy, uviedol, že ju nemôže sprístupniť v plnom rozsahu, nakoľko v súlade s § 9 ods. 2 a ods. 3 zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon o slobode informácií“) podliehajú obmedzeniu sprístupnenia informácie v spojení so zákonom č. 18/2018 Z. z. o ochrane osobných údajov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj len „zákon o ochrane osobných údajov“). V súlade s uvedeným názorom žalovaný sprístupnil žalobcovi dňa 17.04.2020 zápisnicu z výberového konania tak, že anonymizoval meno a priezvisko bývalých zamestnancov ako členov výberovej komisie.

II. Žaloba

3. Žalobca sa včas podanou žalobou domáhal zrušenia napadnutého rozhodnutia žalovaného a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie.

4. V prvom rade namietal zmätočnosť napadnutého rozhodnutia a mal za to, že z dikcie § 18 ods. 2 zákona o slobode informácií vyplýva, že ak povinná osoba nevyhoví žiadosti hoci len sčasti, vydá o tom v stanovenej lehote rozhodnutie. Povinná osoba nemohla rozhodnúť tak, že sprístupneniu informácií vyhovuje sčasti, ale v prípade nesprístupnenia informácie mal výrok znieť „žiadost' o sprístupnenie informácií odmieta“ alebo „žiadost' o sprístupnenie informácií nevyhovuje“. Tvrdenie žalovaného, že informácie v časti uvedenia mena a priezviska dvoch z troch členov výberovej komisie na pracovnú pozíciu riaditeľ odboru legislatívno-právneho, nemôžu byť sprístupnené z dôvodu, že títo už nie sú jeho zamestnancami, považoval žalobca za nesprávne. Zákon o slobode informácií ustanovuje výnimky, v ktorých nemožno odmietnuť prístup k informáciám, a to v prípadoch, kedy je záujem spoločnosti na zverejnení príslušných informácií silnejší ako na ochrane osobných údajov. Z doposiaľ zistených skutočností vyplýva, že na predmetnú pozíciu bol vo výberovom konaní vybraný taký uchádzač (K. M. N.), ktorý nielen že sťažil „sám so sebou“, ale je podozrenie verejnosti, že tento uchádzač nespĺňal odborné požiadavky, ktoré sú kladené na výber pri obsadzovaní pracovnej pozície „riaditeľ odboru“.

5. Je vo verejnom záujme, aby členovia výberovej komisie boli žalovaným verejnosti identifikovaní a aby mohli byť zodpovedané otázky napr. aj vo vzťahu k ich menovaniu za členov výberovej komisie ako aj vo vzťahu k uvedenému výberovému konaniu. Je potrebné objasniť, prečo členovia výberovej komisie vôbec pristúpili k výberu uchádzača za situácie, keď sa do výberového konania prihlásil len jeden uchádzač a ako si členovia výberovej komisie overili jeho odborné znalosti a vedomosti, ak išlo o uchádzača bez praxe v odbore, kde nemožno vylúčiť, že uchádzač bol len krátko po ukončení magisterského vysokoškolského štúdia a z dôvodu absencie praxe a skúseností by nespĺňal ani len podmienky napr. na menovanie za advokáta.

6. Možno súhlasiť len s tým, že aktívne zverejňovanie informácií o menách a priezviskách členov výberových komisií v prípade štátnej organizácie nepatrí pod povinne, aktívne zverejňované informácie, ale rozhodne nie sú tajnými informáciami vymedzenými v § 8 až 12 zákona o slobode informácií. Takéto informácie nie je podľa žalobcu dôvod utajovať s odvolávaním sa na ochranu osobných údajov bývalých zamestnancov aj preto, že verejnosť má právo si overiť, či títo členovia výberovej komisie vôbec spĺňali podmienky na menovanie za členov výberovej komisie. Napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňové rozhodnutie považoval žalobca za nezákonné aj z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci, nakoľko vychádzajú z účelového výkladu zákona o slobode informácií, a to až do takej miery, že absolútne popierajú jeho zmysel.

III. Vyjadrenie žalovaného

7. Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 05.08.2020 navrhol, aby správny súd žalobu zamietol.

8. Nesúhlasil s tvrdením žalobcu o tom, že informácie o menách a priezviskách členov výberových komisií v prípade štátnej organizácie nie sú tajnými informáciami. V tejto súvislosti citoval § 9 ods. 1 zákona o slobode informácií, § 4 ods. 1 zákona o ochrane osobných údajov a tiež poukázal na recitál 26 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov.

9. Pod pojem osobné údaje nie sú zaradené konkrétne pomenované kategórie údajov. Podstatné je, aby ich obsah a význam naplňal znaky osobných údajov, teda, aby prostredníctvom obsahu poskytnutých údajov a ich vyhodnotenia vo vzťahu k ostatným známym, resp. dostupným informáciám bolo možné dospieť k identifikovaniu určitej fyzickej osoby. Pri súčasnej úrovni verejne dostupných informácií na internete je údaj v rozsahu meno a priezvisko v spojení s informáciou o pracovnoprávnom vzťahu k žalovanému osobným údajom, nakoľko objektívne nie

je potrebné vynaložiť neúmerne vysoké úsilie na to, aby bola kombináciou poskytnutých a verejne dostupných údajov fyzická osoba určiteľná.

10. Zákon o slobode informácií v ustanovení § 9 ods. 3 taxatívne vymedzil okruh osôb, pri ktorých existuje verejný záujem na tom, aby mala verejnosť informácie o ich činnosti. Členovia výberovej komisie, ktorá uskutočňuje výberové konanie, sa v tomto ustanovení neuvádzajú. Členovia komisie sa totiž nezúčastňujú na procese rozhodovania o použití verejných prostriedkov, ale zúčastňujú sa na procese obsadzovania voľného štátnozamestnaneckého miesta. Pokiaľ dotknuté osoby nespádajú do výpočtu osôb uvedených v § 9 ods. 3 zákona o slobode informácií pri posudzovaní možnosti sprístupnenia osobných údajov, je ich potrebné posudzovať podľa § 9 ods. 1 a ods. 2 tohto zákona. Osobné údaje by tak bolo možné sprístupniť len s predchádzajúcim písomným súhlasom dotknutých osôb. Avšak, žalovaný nemá povinnosť takýto súhlas po prijatí žiadosti získavať.

11. Žalobcovi bolo poskytnuté iba meno predsedu výberovej komisie, ktorý spĺňal kritériá uvedené v § 9 ods. 3 zákona o slobode informácií, a to podmienku, že je verejným funkcionárom. Osobné údaje ostatných členov výberovej komisie, ktorí už nie sú zamestnancami žalovaného, neboli sprístupnené. Ak by sa mala použiť argumentácia žalobcu, že je vo verejnom záujme, aby členovia výberovej komisie boli žalovaným identifikovaní, mal žalovaný za to, že by v § 9 ods. 3 zákona o slobode informácií boli uvedení všetci štátni zamestnanci vykonávajúci štátnu službu. V súlade s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10Sžik/3/2017 zo dňa 19.06.2019 žalovaný uviedol, že na účely sprístupňovania informácií nie je rozhodujúce, za akým účelom je informácia požadovaná. Žalovaný nepopiera žalobcove právo na sprístupnenie informácií, avšak nemôže k ich dosiahnutiu dochádzať spôsobom, ktorý by zasahoval do osobnej sféry fyzickej osoby žalovaným.

IV.

Konanie na správnom súde a posúdenie podstatných právnych argumentov

12. Podľa § 3 ods. 1 a ods. 3 zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, začal s účinnosťou od 01.06.2023 vykonávať svoju činnosť Správny súd v Bratislave, na ktorý prešiel od 01.06.2023 výkon súdnictva v správnej agende z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Trnave a Krajského súdu v Nitre. Predmetná právna vec tak prešla na Správny súd v Bratislave a bola v súlade s Rozvrhom práce Správneho súdu v Bratislave na rok 2023 v znení Dodatku č. 1 náhodným výberom pridelená senátu 6S a je vedená pod sp. zn. BA-2S/151/2020.

13. Správny súd v Bratislave (ďalej aj len „správny súd“) ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci podľa § 10 a § 13 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku v znení účinnom do 30.06.2023 (ďalej aj „SSP“) preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného vrátane konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. Správny súd rozhodol o žalobe bez nariadenia pojednávania podľa § 107 ods. 2 SSP, keďže ani jeden z účastníkov nepožiadaval o nariadenie pojednávania. Termín verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli správneho súdu a na webovom sídle súdu najmenej päť dní pred jeho vyhlásením a rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 25.06.2024 (§ 137 ods. 4 SSP).

14. Podľa § 493e SSP v znení účinnom od 01.07.2023, konania začaté a neskončené do 30.06.2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30.06.2023; ustanovenie § 493f tým nie je dotknuté.

15. Podľa čl. 26 ods. 1 Ústavy SR, sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené.

16. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

17. Podľa § 3 ods. 1 a ods. 3 zákona o slobode informácií, každý má právo na prístup k informáciám, ktoré majú povinné osoby k dispozícii. Informácie sa sprístupňujú bez preukázania právneho alebo iného dôvodu alebo záujmu, pre ktorý sa informácia požaduje.

18. Podľa § 9 ods. 2 zákona o slobode informácií, informácie o osobných údajoch fyzickej osoby, ktoré sú spracúvané v informačnom systéme za podmienok ustanovených zákonom, povinná osoba sprístupní len vtedy, ak to ustanovuje zákon, alebo na základe predchádzajúceho písomného súhlasu dotknutej osoby. Ak dotknutá osoba nemá spôsobilosť na právne úkony, taký súhlas môže poskytnúť jej zákonný zástupca. Ak dotknutá osoba nežije, taký súhlas môže poskytnúť jej blízka osoba.

19. Podľa § 9 ods. 3 zákona o slobode informácií, povinná osoba sprístupní na účely informovania verejnosti osobné údaje fyzickej osoby, ktoré sú spracúvané v informačnom systéme za podmienok ustanovených osobitným zákonom o fyzickej osobe, ktorá je verejným funkcionárom, poslancom obecného zastupiteľstva, predstaveným v štátnej službe, odborníkom plniacim úlohy pre člena vlády Slovenskej republiky, prezidenta Slovenskej republiky, predsedu Národnej rady Slovenskej republiky alebo podpredsedu Národnej rady Slovenskej republiky, vedúcim zamestnancom vykonávajúcim prácu vo verejnom záujme, vedúcim zamestnancom zamestnávateľa, ktorým je orgán verejnej moci, nadriadeným v služobnom pomere alebo členom hodnotiacej komisie alebo iného obdobného orgánu, ktorý sa zúčastňuje na procese rozhodovania o použití verejných prostriedkov. Podľa prvej vety sa sprístupňujú osobné údaje v rozsahu

- a) titul,
- b) meno,
- c) priezvisko,
- d) funkcia a deň ustanovenia alebo vymenovania do funkcie,
- e) pracovné zaradenie a deň začiatku výkonu pracovnej činnosti,
- f) miesto výkonu funkcie alebo pracovnej činnosti a orgán, v ktorom túto funkciu alebo činnosť vykonáva,
- g) mzda, plat alebo platové pomery a ďalšie finančné náležitosti priznané za výkon funkcie alebo za výkon pracovnej činnosti, ak sú uhrádzané zo štátneho rozpočtu alebo z iného verejného rozpočtu.

20. Podľa § 18 ods. 2 zákona o slobode informácií, ak povinná osoba žiadosti nevyhoví hoci len sčasti, vydá o tom v zákonom stanovenej lehote písomné rozhodnutie. Rozhodnutie nevydá v prípade, ak žiadosť bola odložená (§ 14 ods. 3).

21. Podľa § 22 ods. 1 zákona o slobode informácií, ak nie je v tomto zákone ustanovené inak, použijú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

22. Podľa § 2 zákona o ochrane osobných údajov, osobnými údajmi sú údaje týkajúce sa identifikovanej fyzickej osoby alebo identifikovateľnej fyzickej osoby, ktorú možno identifikovať priamo alebo nepriamo, najmä na základe všeobecne použiteľného identifikátora, iného identifikátora, ako je napríklad meno, priezvisko, identifikačné číslo, lokalizačné údaje, alebo online identifikátor, alebo na základe jednej alebo viacerých charakteristík alebo znakov, ktoré tvoria jej fyzickú identitu, fyziologickú identitu, genetickú identitu, psychickú identitu, mentálnu identitu, ekonomickú identitu, kultúrnu identitu alebo sociálnu identitu.

23. Predmetom preskúmania správnym súdom je napadnuté rozhodnutie žalovaného, ktorým bolo zmenené prvostupňové rozhodnutie tak, že žalobcovi ako žiadateľovi o poskytnutie informácií bolo v desiatich prípadoch vyhovie a v prípade uvedenia dátumu výberového konania na pozíciu riaditeľa odboru legislatívno-právneho, na ktorú bola prijatá Mgr. Gabriella Komjáchy, sprístupnenia zápisnice z tohto výberového konania a mien a priezvisk členov výberovej komisie mu bolo vyhovie sčasti. Žalobcovi bola sprístupnená predmetná zápisnica s uvedením dátumu uskutočnenia výberového konania a predsedu výberovej komisie, pričom mená zvyšných dvoch členov boli anonymizované.

24. Sporným sa v predmetnej veci stal predovšetkým výklad ustanovenia § 9 ods. 3 zákona o slobode informácií a posúdenie, či mená a priezviská členov výberovej komisie, ktorí sú bývalými zamestnancami žalovaného, mali byť napadnutým rozhodnutím sprístupnené aj napriek absencii súhlasu týchto osôb s ich zverejnením, alebo nie.

25. Správny súd na úvod uvádza, že právo na informácie spolu so slobodou prejavu sú ústavnými právami každého subjektu garantovanými Ústavou Slovenskej republiky, Listinou základných práv a slobôd a Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť len zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosti štátu, verejného poriadku, ochranu verejného

zdravia a mravnosti (čl. 26 ods. 4 Ústavy SR). Výkladovým pravidlom pri obmedzovaní základných práv a slobôd je ustanovenie čl. 13 ods. 4 Ústavy SR, podľa ktorého pri obmedzovaní základných práv a slobôd sa musí dbať na ich podstatu a zmysel. Takéto obmedzenia sa môžu použiť len na ustanovený cieľ. Rozsah obmedzení základných práv a slobôd je potrebné vykladať reštriktívne.

26. Rozsah a podmienky prístupu k informáciám upravuje zákon o slobode informácií, podľa ktorého má každý právo na prístup k informáciám, ktoré majú povinné osoby k dispozícii, pričom informácie sa sprístupňujú bez preukázania právneho alebo iného dôvodu alebo záujmu, pre ktorý sa informácia požaduje (§ 3 ods. 1, 3 cit. zákona). Osobami povinnými podľa tohto zákona sprístupňovať informácie sú štátne orgány, obce ako aj tie právnické a fyzické osoby, ktorým zákon zveruje právomoc rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb v oblasti verejnej správy, a to iba v rozsahu tejto ich rozhodovacej činnosti (§ 2 ods. 1 cit. zákona). Všetky zákonom ustanovené obmedzenia práva na informácie vykonáva povinná osoba tak, že sprístupní požadované informácie vrátane sprievodných informácií po vylúčení tých informácií, pri ktorých to ustanovuje zákon. Obmedzenie práva na informácie je dovolené pri splnení formálnych a materiálnych podmienok. Formálnou podmienkou je explicitná zákonná úprava takého obmedzenia; materiálnou podmienkou je požiadavka, aby obmedzenie slúžilo na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, verejného zdravia alebo mravnosti a nevyhnutnosť obmedzenia v demokratickej spoločnosti.

27. Pri posúdení sprístupnenia informácií povinnou osobou však nie je možné zákon o slobode informácií aplikovať ako izolovaný právny predpis, ale je potrebné aj vyhodnotiť, či sa sprístupnením informácií neohrozí iný záujem štátu. Takýto implicitný zákaz nesprístupnenia informácie musí byť povinnou osobou dostatočne a zrozumiteľne odôvodnený.

28. V prvom rade je potrebné zodpovedať otázku, čo sa rozumie pod pojmom osobné údaje. Podľa vyjadrenia Úradu na ochranu osobných údajov SR č. k.: XXXXX/XXXX-XX-1 zo dňa 25. januára 2012 sa pojem osobné údaje „z vecnej stránky vzťahuje na také údaje, ktoré sa týkajú identifikovanej alebo identifikovateľnej fyzickej osoby, t. j. určenej alebo určiteľnej, či už priamo alebo nepriamo. Z pohľadu ochrany osobných údajov sa „určiteľnosťou“ rozumie taký stav, keď na základe jedného alebo viacerých údajov možno osobu identifikovať. Identifikácia sa teda realizuje prostredníctvom konkrétnych charakteristických znakov, tzv. „identifikátorov“, ktoré možno priradiť ku konkrétnej fyzickej osobe. Miera, do akej sú určité identifikátory dostačujúce pre dosiahnutie identifikácie konkrétnej fyzickej osoby závisí od komplexného posúdenia dostupných údajov v ich vzájomnej súvislosti a zároveň aj situácie ako celku. Preto v závislosti od viacerých faktorov, ktorými sú najmä kvalita, kvantita a druh údajov sa v určitom momente, ktorý nemožno presne stanoviť, konvertuje určiteľnosť do určenia osoby. Fyzickú osobu považujeme za určenú, keď na základe dostupných údajov je jednoznačne identifikovaná a odlišená od ostatných osôb v danom informačnom systéme.“ Dostupné na http://www.dataprotection.gov.sk/buxus/docs/Vyjadrenie_zverjenie_informacie.pdf?buxus=58f946ddf0156512f172dd1f6c1fa57f.

29. Určiteľnosť na základe súboru údajov vždy závisí aj od geografického územia a veľkosti society, v rámci ktorej sa údaje spracúvajú. Ak ide o menšiu spoločnosť, kde sa jednotlivci navzájom poznajú, je osoba určiteľná aj menom a priezviskom, alebo prezývkou, prípadne aj na základe iného faktu, ktorý je o nej známy v tejto societe. Naopak, ak by šlo o geograficky väčší priestor, na základe tých istých atribútov osoba nemusí byť určiteľná. Znamená to, že ak v určitej konkrétnej situácii možno súbor údajov považovať za osobné údaje, v inej situácii ten istý súbor údajov nemusí mať povahu osobných údajov.

30. Osobným údajom teda nemusí byť informácia priradená k menu a priezvisku, pretože iba na základe mena a priezviska sa konkrétna osoba často nedá identifikovať. Neplatí to však vždy a každý prípad je potrebné posudzovať podľa konkrétnych okolností. Napríklad v malej obci alebo v súbore niekoľkých osôb môže byť osoba určiteľná aj na základe mena a priezviska.

31. Pokiaľ ide o informácie v rozsahu meno a priezvisko členov výberovej komisie na pozíciu riaditeľa odboru legislatívno-právneho, ktoré neboli žalobcovi sprístupnené, správny súd uvádza, že tieto nemožno považovať za osobné údaje poživajúce ochranu v zmysle zákona o ochrane osobných údajov. Správny súd nevezhliadol dôvod na ich nesprístupnenie. Obdobnú otázku riešil Krajský súd v Bratislave v rozsudku sp. zn. 2S/94/05 zo dňa 15. februára 2006, v ktorom konštatoval, že „Údaj o tom, že fyzická osoba určená menom a priezviskom pracuje na Ministerstve zahraničných vecí SR nepochybne nemá

povahu všeobecne použiteľného identifikátora, pretože nie je trvalým identifikačným údajom dotknutej osoby a podľa názoru súdu nie je ani takou charakteristikou alebo znakom, na základe ktorého by bolo možné jednoznačne určiť identitu dotknutej osoby, či už priamo alebo nepriamo. Preto súd dospel k záveru, že meno a priezvisko fyzickej osoby, bez určenia všeobecne použiteľného identifikátora, spolu s údajom o tom, že táto osoba pracuje na Ministerstve zahraničných vecí SR, nie je osobným údajom požívajúcim ochranu v zmysle zákona o ochrane osobných údajov. Pokiaľ teda správne orgány prvého a druhého stupňa nevyhoveli žiadosti žalobcu o poskytnutie informácie v časti týkajúcej sa mien a priezvisk zamestnancov ministerstva s odvolaním sa na zákon o ochrane osobných údajov, nepostupovali v súlade s objektívnym právom.“.

32. V tejto súvislosti je s ohľadom na argumentáciu žalovaného potrebné zodpovedať otázku, či jeho bývalí zamestnanci spadajú do kategórie osôb, ktoré je s poukazom na § 9 ods. 3 zákona o slobode informácií žalovaný povinný sprístupniť v prípade podania žiadosti o poskytnutie takýchto informácií. Správny súd je toho názoru, že ustanovenie § 9 ods. 3 uvedeného zákona treba pokiaľ ide o kategóriu dotknutých osôb vykladať extenzívne, a to predovšetkým tak, aby nedošlo k neprípustnému obmedzeniu ústavou zaručeného práva žalobcu alebo ktorejkoľvek inej fyzickej či právnickej osoby na informácie. Žalovaný má v zmysle čl. 2 ods. 1 Štatútu Správy štátnych hmotných rezerv Slovenskej republiky, schváleného uznesením vlády Slovenskej republiky č. 291 zo dňa 07. júla 2016, postavenie ústredného orgánu štátnej správy pre štátne hmotné rezervy a pre koordináciu a metodické usmerňovanie opatrení na riešenie stavu ropnej núdze a je nesporné, že informácie o ústrednom štátnom orgáne ohľadom jeho činnosti majú byť v demokratickom a právnom štáte pod verejnou kontrolou.

33. Je potrebné prisvedčiť žalobcovi, že je jednoznačne vo verejnom záujme, aby členovia výberovej komisie boli povinnou osobou identifikovaní, a to bez ohľadu na to, či sú alebo už nie sú zamestnancami povinnej osoby. Taktiež nie je potrebné požadovať ich súhlas so zverejnením. Rozhodujúce v danom prípade je, že členovia výberovej komisie v čase výberového konania boli verejne činnými osobami zapojenými do záležitostí verejného záujmu, boli v tom čase platení z verejných zdrojov, a teda majú v tomto rozsahu zúženú ochranu súkromia. Táto skutočnosť bola vyslovená aj Európskym súdom pre ľudské práva v Štrasburgu i Ústavným súdom SR. Sprístupnenie mena a priezviska členov výberovej komisie na štátnozamestnanecké miesto nemožno v žiadnom prípade považovať za porušenie ochrany osobných údajov alebo ochrany osobnosti a súkromia. Ide totiž o výkon činností v rámci orgánov verejnej moci a nie informácie týkajúce sa súkromnej sféry týchto osôb. Dostupnosť takýchto informácií má veľký význam pre možnosť verejnej kontroly.

34. Navyše, žalovaný vo svojej argumentácii nijakým relevantným spôsobom nezdôvodnil, prečo z hľadiska vzájomného vyvažovania v kolízii stojacich hodnôt – a to politického práva na informácie a základného ľudského práva na ochranu osobných údajov, má mať väčšiu váhu práve právo na ochranu osobných údajov. Napriek tomu, že nejde o povinne zverejňované informácie, tieto informácie nie sú ani tajné a nie je dôvod na ich utajovanie. Práve naopak, ich zverejnenie posilňuje kontrolu verejnosti pri obsadzovaní vedúcich štátnozamestnaneckých miest.

35. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 3Svk/33/2022 zo dňa 27. októbra 2023 konštatoval, že: „I. Obmedzenie práva na prístup k informáciám z dôvodu ochrany osobných údajov možno uplatniť len v súlade s jeho cieľom a tak, aby nedošlo k odňatiu podstaty a zmyslu práva na prístup k informáciám o činnosti orgánov verejnej moci, 3 a 4 Ústavy SR).

II. Požiadavke na sprístupnenie informácií môžu podliehať aj iné osobné údaje (ako údaje uvedené v § 9 ods. 3 písm. a/ až g/ zákon o slobode informácií) alebo údaje o iných osobách ako osobách uvedených v § 9 ods. 3 zákona o slobode informácií, ak bude daný ich priamy súvis s výkonom verejnej moci a identifikovaný prevažujúci verejný záujem na ich sprístupnení.“

36. Z tohto aspektu je potrebné zdôrazniť, že „základné právo na informácie slúži vo svojej podstate aj ako prekážka pre zneužívanie moci zo strany osôb podieľajúcich sa na jej výkone. Účinná kontrola verejnej moci tak nie je skutočná (efektívna) bez možnosti prijímať informácie vzťahujúce sa na jednotlivé osoby, ktoré túto moc vykonávajú. ... Z hľadiska rozhodovania ústavného súdu bol ďalej významný už zmienený záver, že osoby podieľajúce sa na výkone verejnej moci musia počítať s vyššou mierou

obmedzenia ich základného práva na súkromie.“ (nález Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 1/09 zo dňa 19. januára 2011)

37. V neposlednom rade treba prisvedčiť žalobcovi, že výrok napadnutého rozhodnutia ohľadom jeho žiadosti o uvedenie dátumu predmetného výberového konania a mien a priezvisk členov výberovej komisie v znení „vyhovuje sčasti“, je zmätočné, nakoľko z takéhoto výroku nie je zrejmé, ktorú informáciu žalovaný sprístupňuje a ktorú nie. Táto skutočnosť vyplýva až z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, avšak v jeho výroku absentuje.

38. Vzhľadom na vyššie uvedené správny súd zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného podľa § 191 ods. 1 písm. c) SSP, nakoľko žalovaný vec nesprávne právne posúdil.

39. O trovách konania správny súd rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP, podľa ktorého úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému právo na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania, o ktorej výške rozhodne správny súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník podľa § 175 ods. 2 SSP.

40. Toto rozhodnutie prijal senát Správneho súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť v lehote jedného mesiaca od jeho doručenia na Správny súd v Bratislave (§ 443 ods. 1 SSP v spojení s § 493e SSP). Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté (§ 440 ods. 1 SSP).

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom (§ 440 ods. 2 SSP).

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa;

b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.